

Árendás József tervezőgrafikus kiállítása elé

Árendás József munkássága többféleképpen is az alkalmazott és az autonóm művészetek határán értelmezhető. És ezen a kissé ingoványos határvidéken nagyon termékeny és kvalitásos életművet tudhat magáénak. Megtalált egy kényes egyensúlyt. Ennek előzménye talán, hogy már iskolaéveiben szinte csodagyerekként, életkorát messze meghaladva rajzolt. Majd 1967-72 között az Iparművészeti Főiskolán Ernyei Sándor és Finta László mellett olyan művészek is mesterei voltak, mint Gerzson Pál és Konecsni György. Az 1970-es években filmplakátjaival tűnt ki. Kérlelhetetlenül szabad szelleme is tovább színezte az 1980-as évek magyar színházainak forradalmi palettáját. Zalaegerszegen 1981-ben indult – elsősorban a Ruszt József-társulat előadásaihoz tervezett – figyelemfelkeltő, igen karakteres plakátokkal. Dolgozott a Veszprémi Petőfi Színháznak, a budapesti József Attila Színháznak és a Nemzeti Színháznak is.

1987-ben olyan – a grand art aurájában is felfénylő művészek – mint Ducki Krzysztof, Pinczehelyi Sándor, Orosz István – társaságában alapította a DOPP csoportot. 1991-ben Faragó Istvánnal a Tandem-Stúdiót. 2005-ben barátaival gründolták a Magyar Plakát Társaságot, ahol aztán bő évtizeden át, mint alelnök is működött. 2019-ben Magyarország Érdemes Művésze elismeréssel, 2026-ban *Konecsni életműdíjjal* tüntették ki. 1987-től 1992-ig az Iparművészeti Főiskola mesterképzőjének tanára volt. Tette / teszi átütő verbális és még inkább vizuális alkotói humorral – egy olyan terepen és korban, amikor a kulturális plakátot elkezdte kiszorítani a kereskedelmi plakát. Rendkívül jó reflexekkel Árendás korábbi szellemi látásmódját át tudta menteni a digitális szférába is.

És mindez azért sikerülhetett, mert témáit és ahhoz megszülető gondolatait az autonóm művészet tradicionális értékei nyomán és eszközeivel, méltóságával alkalmazza. Az autonóm és az alkalmazott műfajok nála nem ütköznek, ritka egységet alkotnak. Így lehet, hogy plakátjai a speciálisan ÁR&ÁS-ra jellemző témamegragadással, rajzi geg-jeinek humorával – az átélt történelem filozofikus kritikájával – az utcák és a múzeumok igen kedvelt látnivalói. Művei nemcsak az OSZK-ban, a Nemzeti Galériában és külföldi múzeumok gyűjteményeiben valamint kiállításokon is sokfelé megtalálhatók. Kollégáimmal együtt kívánom, hogy munkáiban őrizze meg derűsen szarkasztikus, gyakran frivol szemléletű művészetét!

Szeretném megköszönni a kölcsönzők, Garami Gréta kurátor és a kiadvány- és kiállítás-grafikus Vajdics Tamás, valamint az installációt készítő Lőrincz Attilának és csapatának illetve a Műcsarnok munkatársainak munkáját.

Szegő György DLA